

Oğlan ve Yıldız Kaplumbağa

Ebru Mina TOMURCUK

Oğlan ve Yıldız Kaplumbağa

Ebru Mina TOMURCUK

Sıcak bir yaz akşamı, Leo adında bir oğlan arka verandasında oturmuş, gökyüzüne bakıyordu. Sıcak kahverengi teni, kısa kıvrırcık siyah saçları ve üzerinde sarı bir yıldız baskısı olan gök mavisi bir tişörtü vardı. Yuvarlak yüzünde hafif çiller vardı ve küçük, ön dişi eksik bir gülümsemeye gülümsüyordu. "Acaba gökyüzünde kaç yıldız var," dedi kendi kendine; büyük, koyu kahverengi gözleri merakla parlıyordu.

Tam o sırada verandanın yanındaki uzun otların arasında bir şey kıpırdadı. Leo yaklaştı ve büyük bir leğen boyutunda, koyu deniz mavisi-yeşil kabuğu olan bir kaplumbağa gördü. Kabuğun üzerinde küçük altın yıldızlar parlıyor ve onlardan yumuşak, gümüşü bir ışık süzülüyordu. Kaplumbağanın buruşuk adaçayı yeşili derisi ve sevecen kehribar rengi gözleri vardı. "Merhaba," dedi Leo usulca. "Kabuğun yıldızlarla dolu!"

"Gerçekten öyle," dedi kaplumbağa yavaş, sıcak bir sesle. "Ben Yıldız Kaplumbağa'yım ve bu yıldızları pek çok, pek çok yıldır taşıyorum. Her biri gece göğünün küçük bir parçası." Leo'nun gözleri kocaman açıldı. "Yıldızlar hakkında her şeyi biliyor musun?" diye sordu. Kaplumbağa gülümsedi. "Bazı şeyler biliyorum ve onları paylaşmayı çok seviyorum," dedi.

Leo ve Yıldız Kaplumbağa, kararan gökyüzünün altında birlikte oturdular. Kaplumbağa kısa, sağlam bacağını gökyüzüne doğru uzattı. "Her yıldızın bir hikâyesi vardır," dedi. "Ve yıldızlar takımyıldız denilen desenler oluşturur." Leo yukarı baktı, şekilleri görmeye çalıştı. "Onları nasıl buluyorsun?" diye sordu. "Dikkatlice bakmalı ve sorular sormalısın," dedi kaplumbağa. "İşte böyle öğreniriz."

Birden kaplumbağanın kehribar rengi gözleri kocaman açıldı. "Olamaz," dedi usulca. "Bir şeyler ters gidiyor." Leo gökyüzüne baktı. "Ne oldu?" diye sordu. "Takımyıldızlardan biri kayıp," dedi kaplumbağa. "Parlayan bir fener gibi görünen bir yıldız grubu olan Küçük Fener, her zamanki yerinde değil." Leo kaşlarını çattı. "Nereye gitmiş olabilir?"

"Bilmiyorum," dedi kaplumbağa, "ama onu bulmalıyız. Gökyüzü, tüm yıldızları olmadan tamamlanmış sayılmaz." Leo ayağa fırladı. "Hadi onu arayalım!" dedi. Küçük bez çantasını kaptı ve omzuna astı. "Yanıma bir atıştırmalık ve bir el feneri alacağım." Kaplumbağa başını salladı. "Merakın bize yol gösterecek," dedi. "Hadi gidelim."

Leo ve Yıldız Kaplumbağa patikadan aşağı yola koyuldular. Kaplumbağa yavaş hareket ediyordu ama kabuğu parlak bir şekilde parlıyor ve yolu aydınlatıyordu. Leo, "Yıldızlar neden parlar?" diye sordu. Kaplumbağa yanıtladı: "Onlar çok uzaktaki küçük güneşler gibidir. Kendi ışıklarını üretirler." Leo bunu düşündü. "Yani biz göremesek bile her zaman parlıyorlar mı?" "Aynen," dedi kaplumbağa. "Sen de yeni bir şey öğrendiğinde öyle parlarsın."

Kurbağaların vırakladığı bir göletin yanından geçtiler. Leo, "Kabuğunda neden yıldızlar var?" diye sordu. Kaplumbağa gülümsedi. "Uzun zaman önce gökyüzü yalnızdı, bu yüzden birkaç yıldız dinlenmek için kabuğuma indi. O zamandan beri burada kaldılar ve karanlıkta yolumu bulmama yardım ediyorlar." Leo küçük bir yıldız usulca dokundu. Sıcak ve karıncalanmış gibi hissettirdi. "Bu harika," diye fısıldadı.

Kaplumbağa durdu ve yukarı baktı. "En yüksek tepeyi kontrol etmeliyiz," dedi. "Oradan tüm gökyüzünü görebiliriz." Leo başını salladı ve onu izledi. Tırmanırlarken Leo, "Neden bu kadar çok şey biliyorsun?" diye sordu. Kaplumbağa kıkırdadı. "Tıpkı senin gibi sorular sorarak. Her soru, öğrenme yolculuğunda bir adımdır." Leo gülümsedi. "Benim bir sürü sorum var!" "Güzel," dedi kaplumbağa.

Tepenin zirvesinde yukarı baktılar. Gökyüzü yıldızlarla doluydu ama Küçük Fener hâlâ kayıptı. Leo iç çekti. "Belki onu asla bulamayacağız," dedi. Kaplumbağa başını salladı. "Pes etme. Bazen cevap, farklı bir açıdan baktığımızda tam önümüzdedir." Leo bir an düşündü. "Ya yere düştüyse?" diye sordu. "O zaman onu yerde buluruz!"

Tepeyi aradılar, kayaların arkasına ve çalılarının altına baktılar. Kaplumbağanın kabuğu çimenlere yumuşak bir ışık tutuyordu. Leo içi boş bir kütüğün yanında parıldayan bir şey fark etti. "Bak!" diye bağırdı. İşte orada, çimenlerin arasına yerleşmiş, fener şeklinde küçük parlayan ışıklar vardı. Kayıp takımyıldızdı, usulca parlıyordu. "Gerçekten düşmüş!" dedi Leo. "Ama neden?"

Kaplumbağa küçük yıldızları inceledi. "Bazen yıldızlar dünyayı yakından görmek istediklerinde düşerler," dedi. "Ama burada sonsuza kadar kalamazlar. Gökyüzüne aittirler." Leo, "Onu nasıl geri koyacağız?" diye sordu. Kaplumbağa gülümsedi. "Biz koyamayız ama yolunu bulmasına yardım edebiliriz. Sadece ona gökyüzünü göstermemiz ve yükselmesine izin vermemiz gerek." Leo başını salladı. "Bunu yapabiliriz!"

Leo ve Yıldız Kaplumbağa birlikte durup gökyüzüne baktılar. Küçük Fener'in minik yıldızları daha parlak bir şekilde ışıldamaya başladı. "Beni bulduğunuz için teşekkürler," der gibiydiler. "Soru sordunuz ve hiç pes etmediniz." Yavaşça takımyıldız yerden yükseldi ve yukarı, yukarı, yukarı süzülerek gökyüzündeki yerine yerleşti. Gökyüzü yeniden tamamlanmıştı.

Leo kocaman gözlerle izledi. "Başardık!" diye sevindi. Yıldız Kaplumbağa başını salladı. "Sen başardın, Leo. Merakın ve soruların bizi doğruca ona götürdü." Leo gurur duydu. "Bu gece çok şey öğrendim," dedi. "Yıldızlar, kabuklar ve pes etmemek hakkında." Kaplumbağa gülümsedi. "Ve soru sormanın öğrenmenin en iyi yolu olduğunu öğrendin."

Gökyüzü karardıkça Leo esnedi. "Eve gitmeliyim," dedi. "Ama bu geceyi asla unutmayacağım." Kaplumbağa başını salladı. "Ne zaman istersen geri gel. Yıldızlar her zaman burada olacak, ben de öyle." Leo kaplumbağaya usulca sarıldı. "Teşekkürler, Yıldız Kaplumbağa," dedi. "Her şey için." Sonra kalbi yıldızlarla dolu bir şekilde eve yürüdü.

Verandasına dönen Leo gökyüzüne baktı. Küçük Fener, tam olması gereken yerde parlak bir şekilde parlıyordu. Ön diş eksik gülümsemesiyle gülümsedi ve yarın soracağı tüm soruları düşündü. Merakı onu harika bir maceraya sürüklemişti ve öğrenmenin her zaman eğlenceli olacağını biliyordu. Yıldızlar parıldadı ve Leo iyi geceler diledi.